

съвѣтъ на министритъ ся обнаружило несъгласие и несъгласенъ ся оказалъ онзи самия Неккеръ, който на 5 май при откриванieto на събранието, за да запази интересътъ на короната, излъгалъ предъ депутатитъ относително цифрата на годишния дефицитъ. Сега той заговорилъ иначе. Като министър на финанситъ, уплашенъ отъ безпаричието, като платонически обожател на английската конституция, и особено, като голѣмъ любитель на ефтината популярностъ, той ся рѣшилъ да надвие на антипатията си противъ могъществението национално събрание, и посвѣтвалъ кралътъ, да освѣти съ кралската си рѣчь извършившия ся фактъ, т. е. да признае съществуването на националното събрание, и да прикаже на дворянството и духовенството да ся съединятъ съ депутатитъ на третото съсловие. Неккеръ билъ увѣренъ, че въ всеки случай националното събрание ще даде на правителството много пари, и ще устрои за французската нация очарователна конституция съ двѣ палати; като ималъ предъ видъ такава привлекателна перспектива, то той можалъ да ся помири съ това, че за първъ пѣтъ ще работи само една палата, и значи, нѣма да бжде съблюдено онова *poudération des pouvoirs* (уравновѣсие на властитъ), което за доктринеритъ на всичкитъ народи съставлява задача, подобна на философския камикъ ⁽¹⁾ и животния елексиръ ⁽²⁾

(1) Съставъ за обръщаніе мѣталлитъ въ злато.

(2) Сгжстенно лѣкарство, което ужъ възвръща младостъ на старитъ чловѣци.